

ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ

ЗАВЕЩАНИЕ

chitanka.info

Кога се смръзне жарка кръв в гърди ми,
кога от смърт аз бъда покосен,
то чуй, о друже мой забравими,
какво да сториш от моя труп студен.
Недей го ти край шумний град заравя,
де хиляди нищожества лежат,
че може би суетен шум и врява
и там мирът ми сладък да смутят.
В планински някой край го заровете
върз цветний бряг на мил поток сребрист,
край него теменуга посадете,
столетен дъб и явор кърдролит...
Кога млад славей песен заизвива
сред перести и кърдрави листа,
и дърхне ми игличината дива,
ще сетя сладкий дърхна пролетта.
Когато в мрачна и бурлива есен
проникне влага в гроба мой студен
и горд балкан запее гробна песен,
в сълзи ще бъда ази потопен.
А в зимна ноц, кога фъртуна злобна
се шура и ридает с грозен глас,
под моята покривка там надгробна
в сн честит унесен ще съм аз.
И в златен сн, и в блянове кристални
унесен, златен мир ще сетя аз.
Другарю, запази тез думи жални
и тър стори във моя смъртен час.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.